

C SURGÓ ÉS V IDEKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETESI ÁR:
Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.)
Negyedévre: 1 frt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkesztő:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők.
Hirdetések jutányosan számítatnak.

Előfizetési felhívás!

Kérjük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetéseik október 1-vel lejárt, mentől előbb azt megújítani sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésében akadályozva ne legyen.

A „Csurgó és Vidéke” előfizetési ára:

Egész évre — — 4 frt
Fél évre — — 2 frt
Negyed évre — — 1 frt.

Teljes tisztelettel
A „CSURGÓ és VIDEKE”
kiadóhivatala.

Aratás előtt és után.

A magyar buzaaratás eredménye, mint az már ismeretes, 24.5 millió métermázsra a tavalyi 38 millióval szemben. Már most, hogy körülbelül ismerjük a buzaárak alakulását, vessünk egy pillantást az ideai állapotokra. A magyar gazdaközönség helyzete az inséges termés folytán oly fatálissá vált, hogy a magasabb gabonaárak sem nyújthatnak elegendő kárpótlást, de ez meg csak hagyján; mi lesz akkor, ha az árak a rossz termés dacára letöredeznek, a minthogy a budapesti börzén már neki is indult az áruk csökkenése.

A gabonaárak eddigi emelkedését a baisse-ben éngageált spekuláció tulcsigázottnak tartja és hivatkozik más silány esztendőkre, mikor ugyan voltak magas árak, de ily nivóra a buzaárak még sem szöktek fel. Megengedjük, hogy nem minden esztendőben láttunk aratás előtt 13 frtos buzaárakat, de ha már akkor jogosult volt az a magas ár, miért is ne legyen most is, hiszen sajnos a tulcsigázott árak hátterül hazánk rossz termése szolgált és ha tényleg nem maradnak a mai érvényben, így még szomorubb a gazda helyzete, mert a magas terményárak több kárt okoztak általános közgazdasági szempontból, mint a mennyi hasznot hajtottak speciális esetekben egyeseknek. A tőzsdén elért nyereségekről nem szólunk, mert hisz ugyanazon szerenésével és merészséggel egyes tőzsdelátogatóink a löversenyen vagy Monacóban is szert tehettek volna az elért nyereségre, még pedig közgazdasági életünk károsítása nélkül. Azt beszélük, hogy a gazda is nyert a tőzsdén, még ha közvetlenül nem is mentek a börzére és igen felsegítődtek a 13 frtos árjegyzés révén. Hogy ki nyert, ki nem, azt nem tudhatjuk, annyi azonban tény, hogy a gazdának csak az esetben volt nyeresége, ha bevárhatta a 13 frtos

árakat. Ezt pedig csak kevesen mondhatják el, mert a gazdaközönség zöme már az év első hónapjaiban adta el várható termését vagy annak egy részét, a legtöbb esetben a legalacsonyabb árak mellett. Ismert dolog, hogy az aratás, illetőleg a cséplés befejeztével a vevő, hogy lekötött pénzét más üzletek kötésére felszabadítsa, sürgeti az eladót a szállításra. A gazda szállit is azután, akár fix, akár budapesti árak mellett kötötte az üzletet; sem így, sem úgy nem kap sokat, mert ezen árak, melyek még márciusban vagy áprilisban kötöttek is, messze estek ez évben nemcsak a mostani főszei névleges áráktól, de még a tényleges áráktól is.

Ez a része a gazdaközönségnek tehát az idén nem járt jól, pedig az ilyenek nagyobb számban vannak. A másik része a gazdaközönségnek, mely nem szorult előlegekre, a magas árak mellett szívesen értékesítené termését, de hova fordítsa előbb azt a kis termését, mennyit hagyjon meg vetőmagnak és mennyit adjon el; ez a legkényesebb helyzet, melyből a jómódu gazda is alig tud kibontakozni. Látjuk tehát, hogy a termés silányságáért nem nyújtanak a magas árak kárpótlást. És ki kárpótolja azért a nagy veszte-

T á r c a.

Hegyek között . . .

Fönn a kies hegyek között
Oly megható, kedves minden,
Kékbobitás virág nyílik
A csillamló tó vizében:
Isten, mindez csak Téged áld,
Mindent, mindezt Te alkotád!

Gyökeret ver a két lábam.
Különös szép érzés száll rám,
Ezer apró bogár zsonog,
S a kis magár olyan vidám:
Isten, mindez csak Téged áld,
Mindent, mindezt Te alkotád!

Megszólal a pásztor kürtje,
Óh mily búsan, mily szépen szól,
Kora reggel, késő este,
Fülemlile vele dalol.
Isten, mindez csak Téged áld,
Mindent, mindezt Te alkotád!

Megkondul az öreg harang,
S hívogató bűgásával
Lelkem felszáll a magasba
Csendes, komoly áhitattal:

Isten, mindez csak Téged áld.
Mindent, mindezt Te alkotád!

Vajthó Zoltán.

M e g g y ó g y u l t.

(C. Crome Schwiening.)

Meg kell jegyezni, hogy Mayer Margit takaros teremtés volt, de ő róla sem lehetett elmondani, hogy a mai leánybetegségtől, a tulzástól ment lett volna. Mayer Margit olvasta Lenau költeményeit s mindannyiszor sóhajtott, ha csak Hero és Lander romantikus szerelmére gondolt és legforróbb óhajta az volt, hogy ne modern, félelmesen prózai módon, hanem régi romantikus módra mehessen férjhez. Margit nagybátyja kereskedő volt, életerős férfi, kinek — mint mondani szokták — szíve mindig helyén volt. Mayer Margit volt az ideálja s már régóta avval a gondolattal foglalkozott, hogy őt fogja nőül venni. — Margit is szívelte Gyula bátyját, de a mindkettőjük szülei által oly hön óhajtott szerelem nem jöhetett létre közöttük Margit romantikus hajlamai folytán.

Gyula azért nem esett kétségbe, bár bosszankodott Margit romantikus — szerinte esztelen — hajlamán.

Margit egyszer elment Gyula boltjába. Gyula összeharapta ajkát, a mint a csinos

gyermeket, a ki prémszegelyű teli ruhájában oly elbájoló volt, maga előtt látta és ismét csevegni hallotta. E pillanatban egy gondolat villant meg agyában: Ebből a romantikus szeszélyből ki kell gyógyulnod!

De hogyan? Ezt fészegette, mialatt tekintete Margit ajkain függött, a melyek egész realisan csevegtek. És Margit által nem is sejtett segítséggel nem sokára módot talált rá, mert a szomszéd Kató azt mondta, hogy ő Margitot titkos levelezésen kapta és ezért Margit a bosszus papától kíméletlen pirongatást kapott.

„Igen, nagyon szép dolog, titkos leveleket elfogadni és írni,” mondta a nagybácsi.

„Hogy, Gyula, hát te is elhiszed?” kérdezte Margit egész elbámulya. „Én teged mindig oly felelmesen prózainak vételek!”

„Hm!” tette hozzá a bácsi. „Fiatalok is vagyunk, hát érzünk valamit ott a baloldalon.” E szavaknál a kópé alig bírta a nevetést visszafojtani.

A mint Margit elment, a titkos szerelmi levelezésen akadt meg gondolata.

Csak hogy ezt könnyebb volt elgondolni, mint keresztülvinni. — Először mégis csak kellett hozzá valaki, a ki Margitot szeresse. Gyula? Ah -- ő vele a titkos levelezésnek nem volna értelme, hisz Margit ezért pirongatás helyett csak diésérő szavakat kapna a papától, meg a mamától. Egy kissé meg a főfedezéstől is kellett tartani,

ségeiért, a melyek mostanában az állattenyésztéssel járnak? Hiszen az idén mind a hét csapását rá mérte a teremő a gazdákra s örülhetnek az idén azok, a kik tőkejüket megmenthették. Eső, jég, peronospora, rozsda, sertésvész, az aratók sztrájkja egymásután törtek a gazdák zsebeire, a melyeket sietniök kellett vagy váltóra szerzett pénzzel, vagy a gabonának még lábón való eladásával pótolni, hogy az egymást érő csapások elé újra odatarthassák a hátukat.

No most lássuk, hogy állanak a malmok és a kereskedők a magas árak mellett. Itt az üzlet pang, a vásárlás szünetel, a kereskedő várakozó álláspont-ra helyezkedik és a gazda fejcsóválva olvassa a budapesti magas árak visszafejlődését, eladná már akár úgy is termését, de senkinek sincs mersze a napi áron venni, mert a mi ma még olcsó, holnap már esetleg drága lehet. A malmok dolgoznak is, nem is. Napról-napra hanyatlak a kedvük, mert nem tudják, hogy ki számára örletik meg a lisztet és redukálják az üzemet! A gabona- és lisztforgalom ily kedvezőtlen körülményektől befolyásolva, nagy változásokon ment keresztül. Eddigi piacainkat elveszítvén Gácsországban, Sziléziában, Morvaországban, az amerikai és oroszországi termények versenyeznek egymással és fejtehetőre állítják az eddig rendes keretben mozgott kiviteli üzletünket. A világpiac áremelkedéséhez és terméséhez viszonyítva, tekintetbe véve a mellett hazai termésünk silány voltát, bizony lassabban kellett volna az ár felhajtással bánni és természetes alakulást kellett volna engedni az üzletnek és az árfejlődésnek. Pl. a budapesti 11--11.50 ftos ár mellett a gazda részben eladhatta volna termését, a mikor akarta volna. A közvetítő kereskedelemnek is meg lett volna a maga polgári haszna. A malmok pedig ily buzaárak mellett eladhatnák örleményeiket ma is a külföldön, a belföldön is és nem kellett volna a kecség-

tető átmeneti magas árakkal a külföldi termékek behozatalának utat egyengetni.

A gabonaárak hirtelen emelkedése szüli a reakciót és a helyett, hogy csekély feleslegünkre jobb viszonyokat várhatnánk a külföldi buza betolakodása folytán úgy látszik majd ott fogjuk végezni, a hol kezdeni kellett volna. Hiszen már most is úgy áll a helyzet, hogy a budapesti tőzsde tavaszi szállításra egy fél forinttal olcsóbban adja a buzát, mint a hogy most veszik. A jövő kilátásai tehát sajnos ez idei szűk esztendő dacára nem valami biztatók.

H i r e k.

— **Eljegyzés.** Postek Mariska kisasszonyt Postek Antal csurgói városbíró leányát a napokban jegyezte el Tóth Miklós m. kir. államasuti vonatvezető.

— **Esküvő.** Büchler Mór helybeli kereskedő f. hó 24-én tartja esküvőjét Nagykanizsán Eerger Terez kisasszonnyal.

— **Csányi-ünnepély.** Zalavármegye október 10-én kegyeletes ünnepet ült. Zala-Csányban, Csányi László, szabadságharcunk egyik hős vortanujának szülőházát emléktáblával örököltette meg. Az ünnepélyen Jankovich László főispán is részt vett s magyszamu vendegseregjelent meg. Csányi László szülőházát, mely Graf Battyány Pál tulajdonában van, szépen díszítették. Az épület jobb szárnyára helyezett fehér márvány tábla felirata következő:

Zalavármegye a hazaszeretet vértanujának emlékére örököltette meg 1897. okt. 10-én emléktáblával, hogy itt született Csányi László 1790-ben.

Az ünnepélyt Jankovich László grófnagyította meg, fejtegetve az ünnepély célját, majd fölkerte Barca Lászlót az ünnepi beszéd elmondására. Barca gyönyörű beszédeben könynyekre fakasztotta a hallgatóságot. Beszéde alatt az emléktábláról lehullott a lepel. Utána Battyány József gróf mondott köszönetet a megjelenteknek igyven, hogy az emléktáblát mint nemzeti talizánt fogja a grófi család őrizni.

— **Igazgató tanácsülés.** Főgimnáziumunk igazgató tanácsa okt. 19-én ülést tart. Ez alkalommal veszik át hivatalosan a főgimnázium új épületét. A gyűlésre a tanács elnöke a következő meghívót adta ki. — Gimnáziumunk új épülete a tornacsarnokot

és szolgálakást is oda érte, elkészülvén s a konviktusi helyiség kibővítése, illetve átalakítása is megtörténvén, a tanács ülésünkben többször nyilvánított óhajához képest fölkértem tek. Scholtz Gyula főmérnök urat a somogy megyei m. kir. állam-építészeti hivatal főnökét, az átvétel előtt szűkséges s az építési vállalkozóval szemben szerződésileg ki is kötött műszaki fölvizsgálat szives teljesítésére az időnek, melyben ezt teheti, velem tudatására; s mert ő e célra f. hó 19-én délel tti 9 órától kezdve addig, a meddig a fölvizsgálatot végezheti, tüzte ki; hogy azon lehetőleg ig. tanácsunk tagjai is jelen lehessenek s az azok folytán esetleg kívántató intézkedéseket haladéktalanul megtehessek és Scholtz ur iránt is ugy előzőleg, mint a vizsgálat befejeztével eleget tehesünk az illem elengedhetetlen kívánalmának; annál is inkább, mert ugyanekkor más kapcsolatos ügyek is lesznek általunk elintézendők s az új tanév, annak a régi épületben miként lett megkezdése s az ujan már eddig is miként lett folytatása iránti nem közönséges érdeklődés is kívánatosabb teszi mielőbbi egybegyűlésünket, kötelességemnek tartom ig. tanácsunk tagjait a nevezett napnak f. hó 19-nek reggeli 8 órájára Csurgóra az új épületben tartandó ülésre egybehívni. — Csurgó, Somogy megye. Okt. 12. 1897. — Verbay István.

— **A Georgicon ünnepe.** Fényesen ünnepelte meg Keszthely új gazdasági intézete felavatását és ezzel összekapcsolt Georgicon-ünnepélyt 12-én a vonatok nagyszámban hoztak az ünnepélyre az ország minden vidékéről vendégeket, többnyire az intézet volt tanítványait, kik jelen óhajtottak lenni a szép ünnepélyen Mindenekelőtt megkoszorúzták Festetich György grófnak a templomban levő siremlékét, még pedig Festetich Tasziló gróf, Keszthely város, és a gazdasági intézet külön-külön. Majd istenitiszteletre gyűlt a közönség, a melyen Festetics gróf családjával is részt vett. Festetich György gróf emlékére Dunst apát szolgálatott misét fényes segédlettel. Ezután a régi tanépület előtti téren gyűllekezett a közönség, a hol Sparsam Pál tanár mondott igen sikerült bucsubeszédet. Ezután az új intézetben vonult a menet a hol Darányi minister is megjelent. Csaudy Gusztáv dr. igazgató üdvözölte itt a

mert különben a dolog nem érne semmit.

Egyszer csak Margit levelet kapott, melyből hevesen dobogó szívvvel a következőket olvashatta:

Mélyen tisztelt Nagysád!

Nem tudom, óhajomat, kérésemet mily szavakba öntsem. Mióta városukon való útutazásom alkalmával kegyedet láttam, képe mindig előttem lebeg. Még nem árulhatom el kilétemet kegyed előtt, de egy sor, melyben közölné velem, hogy nem haragszik rám, mennyei hírnök volna rám nézve. Hű X. Y. Z.-je. Főposta, poste restante.

Margit szinte rnszketett, annyira meg-lepte e levél. Huszszor is beolvasta és huszonegyedszer is belekapott. Nos hát elérte, mi után vágyódott! Ime egy szerelmes, mert így csak szerelmes írhatott. S ime kész a titkos levelezés is. A romantika minden szel-leme rászállt most Margit agyára s addig üzték ott játékkukat, míg csak azok a kecses ujjak „X Y Z. Főposta, poste restante“ cim-re egy illatos levélket nem adtak föl, a melyben csak e szavak álltak: „Nem haragszom.“

Megjött erre is a válasz, mely túlaradt az elbájlástól, hogy attól a kéztől, melyet X Y Z. gondolatban tiszteletteljesen megcsókolni merészelt, levelet kapott. Vajjon nem volna-e elítélendő, ha X Y Z. megismertetné magát, vajjon ez a változó februári időjárás találka alkalmával nem volna-e káros hatás-

sal Margit egészségére stb. stb. — — —

Margit egy kissé küzdött magában, mielőtt erre a második levélre választ adott volna. De végre is a válaszádsban állapodott meg s ezuttal két sort tartalmazó, poste restante leveleskét menesztett az abc ominosus utolsó három betűjéhez.

Pár hó multán a titkos szerelmi levelezés teljes diszében állott. Most megvallá X Y Z. egész nyíltan égő szerelmét Margit iránt és ő is mind inkább sovárgott utána, hogy a fátolyba rejtőzött szerelme végre szemtől szembe megismerhesse.

Igy jött el az április. Szép, verőfényes, meleg napok váltották fel egymást a különben szeszélyes hónapban s most Margit órák hosszat elüldögélt szép kertjünkben, olvasgatva Werther és ehhez hasonlókát. Ennyire fogékonyak meg sohasem érezte magát, mint most.

Ekkor jött Gyula és melléje ült, miután Margit őt a szokottnál is közönyösebben üdvözölte. De Gyula ma igen komoly volt és végre is így szólt: „Hallgass meg, Margit, veled beszélnem kell!“

Margit ránézett. Valami hirtelen gondolat rázta fel őt.

„De, Gyula.“

„Tudom titkodat!“

Margit hirtelen elpirult és hebegte „Az én titkomat.“

„Igen; te levelezésben állasz egy urral!“

„Gyula!“ hangzott élesen elhalványult ajkairól.

„Ne félj semmit. Az az ur az én barátom. Ő ma ide érkezett, hogy téged megláthasson és veled beszélhessen. Persze, én nem értem — még nem látta X Y Z.-det?“

„Nem!“ hangzott nehezen Margit ajkairól.

„Képzetem. Na ő mindjárt itt lesz. Hogy bemutatását itt megkönnyítsem, ide rendeltettem. Ő majd kérdőzködik utánam. Mihelyt meglátod őt, nem lehet, hogy szeressed s könnyen megszabadulsz tőle, ha egyszerűen azt mondom neki, hogy én már elmentem. Akkor ő is elmegy.“

Gyula meghajtván magát kedélyesen hazament, a szegény Margitot egyedül hagyva.

Mint ült ott a mennyből kiragadva. Hogy levelezésük titkáról a lepel le volt tépve, a levelezés ránézve elvesztő minden ingerét. És most ő személyesen akar eljönni, bizonyára, hogy kezét megkérje — de hát szerette-e való an ő ezt az X Y Z.-t? Egész bensője tiltakozott ez ellen s ajkairól e szavak voltak hallhatók: „Ah, ha Gyula most itt volna!“

Léptek hallatszottak a kaviccsal behintett uton. Tulságos bőruhájú férfi tartott feléje, kinek mezpillantásánál Margitot hideg borzongás futotta át. Szögletes, kiélt arcu, óriás lábu, vékony, neveltségesen vörös szakállu ember volt, úgy hogy a legjobb aka-

vendégeket, majd pedig a Georgicon és a tanintézet százéves multjáról tartott érdekes fölolvast. Miként ebből kitűnt, Festetich Taszilló gróf az új intézet létrehozása érdekében összesen 11,800 koronát adományozott Uhl Aurél intézeti hallgató azután Berzsényinek „Festetich Györgyhöz“ című ódáját szavalta el; majd a dalárda a „Szózat“-ot énekelt, miközben Festetich Györgynek az intézet tulajdonában lévő szobrára babérkoszorút helyeztek; Schadt János tanár fölolvasta a zárókő letételi okmányt. A Himnuszok erre következő eléneklése után megtették a szokásos kalapácsütéseket, először a miniszter, utána Festetich gróf, Dessewffy, Jankovich gróf főispán, az alispán stb. Az ünnepély után a megjelent vendégek lakomára gyűltek.

— **Gf. Kreith Béla** a Kossuth muzeum és az 1848—49-iki ereklye gyűjtemény alapítója közelebb Kaposvárról volt hogy a Kossuth muzeum számára erklyet gyűjtsön.

— **Egyházmegyei választások.** A belső somogyi ref. egyházmegyében élenk élet folyik. A legutóbbi gyűlésen Begedy István esperesi, Nemeth Zsigmond pénztárnoki és tanácsbírói állásáról mondtak le. A megüresült állások szavazat útján most töltettek volna be azonban a szavazás nem vezetett eredményre. A szavazatok az esperesi állásra igen megoszlottak. Legtöbbet kapott Begedy István, Csire István, Peti Lőrinc és Barakonyi Kristóf. Így Begedy és Csire között új választás leendő. A tanácsbírói állásra legtöbb szavazatot nyert Nemeth Zsigmond, Barla Szabó Károly és Szabó János. A két előbbi közt új szavazás lesz. Az egyházmegyei pénztárnoki állásra szintén új szavazást rendeltek el Nemeth Zsigmond és Mozsonyi Sándor között. Erre az állásra több szavazatot kapott Császár István is.

— **Somogyvármegye** törvényhatósága okt. 10-én, 11-én tartotta rendes őszi közgyűlést. A gyűlésen meglehetősen számban jelentek meg a bizottsági tagok. A gyűlést Tallián Gyula főispán nyitotta meg. Majd Maár Gyula alispán szép és lendületes beszédben indítványozta, hogy a német császár pohár köszöntője s őfelségének a 10 szobor letesítése ügyében kiadott királyi kéziratát jegyzőkönyvben megörökítsék s ő felségéhez hódoló felirat küldésék. Az indítványok

kitörő lelkesedéssel fogadtattak. Ezen ünnepélyes actus után kezdetét vette a hosszú társorozat elintézésére. A közigazgatási bizottsági tagok sorából kilépett 5 tag helyére beválasztották: Bertalan Alajos, Bukonyi Ferenc Lehner Sándor, Makfalvy Geza és Márfy Emil. Egy furcsa eset is történt, melyet sehogy sem lehet érteni. Ő felsége legutóbbi valóságos b. titkos tanácsosa vezete ki Palavicini Éde örgróf, megyénk nagybirtokosát ezen kinevezés feletti örömenek adott kifejezést jegyzőkönyvileg Somogyvármegye bizottsága. Az erre vonatkozó indítványt Szabó Kálmán tette. Nem lehet érteni, hogy a vármegye közönsége miért örvendjen jegyzőkönyvileg Palavicini szerencsés-jén. Tudunkkal ilyesmi más vármegyékben ez idő szerint nem történt meg. Tallián János és fia Dénes bárók 10000 frtos alapítványt tettek a magyar katonai akademiájáé, melyért a megye köszönetét fejezte ki. Végre a megye jövő évi költségvetését 1 percentes pótdadóval megállapították. A hosszú tárgysorozatot nehezségek nélkül tárgyalta le a gyűlés.

— **Uj adótárnok.** A csurgói adóhivatalnál Laszka Nándor nyugdíjaztatása folytán megüresedett adópénztárnoki állást Trohan János áthelyezéssel betöltötték. Az új adótárnok hivatalát már el is foglalta.

— **Megnyitott a főbejárás.** A fogimnázium új épületéhez vezet főbejárás teljesen szabad. A Kalocsay-féle ház már földig le van rombolva s a széles telek teljesen elöterbe emeli a díszes épületet. A sok harc után, mely az épület elhelyezése körül forogott, örömmel ismerjük be, hogy a hatalmas főbejáró szabaddá tetele folytán az épület egészen más képet nyert s imponansan emlékedik ki a háttérből. Ha a főbejáró telken lévő nagyobb fakat kivágják s a telket parkirozzák igen jó benyomást fog gyakorolni az épület és környeke.

— **Bucusi a régi gimnáziumtól.** Folyó hó 15-én, hetfőn, vonult ki százados honából intézetünk ifjusága és tanári kara, hogy ünnepélyesen használatba vegye a teljesen elkészült, díszes új gym. épületet. E nap volt az utolsó pillanat a százados épület életében s az első az új gym. történetében; a születés és halál a kettős ünnepét igazi kalvinista egyszerűséggel ülte meg intézetünk. A régi iskola udvarán kettős sorban felállított ifjuság előtt az intézet igazgatója egy-két szóval „isten hozzá!“-ot mondott a tisztes épületnek s aztán megindult a menet — élén intézetünk díszszólvájával — az új gym. féle, miközben utóljára esendült meg az intézetet ismeretes szavú harangja. Az új épülethez vonuló vonuláskor a menethez többen

csatlakoztak városunk értelmiségéből s az így meggyarapodott ünneplőket a tágas díszterem fogadta be. Az igazgató meghatott hangú szavai után az új házszabályok olvastattak fel, mire a nemzeti ima: „Házának rendületlenül“ bezárta az ünnepélyt.

— **Tanítógyűlés.** A somogy megyei tanítóegylet kaposvári járás köre, október hó 14-én Kaposvárról gyűlést tartott, melyen Beksics Ignác tanfelügyelő is részt vett. A gyűlés után a tanítók lakomát rendeztek, melyen számos felköszöntő volt.

— **Megnyiták az iskolák.** Említettük, hogy Berzence és Udvarhely községek iskolái a községekben kiűtött torokbaj miatt be kellett zárni. A mint értesülünk a ragályos betegség megszűnt s az iskolákban újra megkezdődtek az előadások.

— **Odry Lehel Kaposvárról.** Odry Lehel a m. kir. opera volt hírneves baritonistája tegnap Kaposvárról hangversenyezett.

— **Uj menetrend.** A m. kir. államvasutak vonalán okt. 1-ével új menetrend lépett életbe. Az új menetrend bpest-fümei vonalán alig van változás. Minden vonat továbbra is megmarad s az érkezési idők sem változtak.

— **Vasuti elgázolás.** Somogy-Szent-Miklós és Nagy-Kanizsa közé eső vasútvonalon f. hó 7-én reggel a vágányok mellett egy holt embert találtak, melyben a vasutiak Posch Antal öreg fűtőházi munkásra ismertek. — A szegény öreg kiérdemelt munkás már ezelőtt három hónappal a betegállományba helyezve fel fizetést élvezett és kissé gyenge elméjű lévén, gyakran a mezőségben kóborolt. Ezuttal is egy zsák volt nála, melyben élelmi szer volt. A vizsgálat kiderítette, hogy a szerencsétlen öreg a sötét éjben a vasuti töltésen bandukolva valamelyik éjjeli vonat mozdonya által elűtetett oly erővel, hogy ott nyomban meghalt. — A korom sötétség és süvöltő szelben ezt senki sem vette észre, és így csak világos reggel akadtak holt testére. A rendőrség bejelentette a kir. ügyészségnek, a hullát pedig beszállították a hullaházba.

— **Nem lesz sertésvásár.** Már azt hittük, hogy 8—10 nap múlva újra megnyitnak sertésvásáraink. A mult hét folyamán se betegedés, se elhullás nem volt s már a behajtás megengedéseért a lépések is megtehetettek. A hét folyamán azonban újra 1 elhullás és 5 megbetegedés fordult elő s így nincs remény, hogy mostanában vásárunk legyen.

— **Nem jó szüret után bort lopni.** Csunyan megjárta egy bor tolvaj a forrásban lévő bor ellopásával. Poór Sándor kaposvári ügyvéd és lapszerkesztő leszüretelt s a szőlő levét hegyi pincéjében helyezte el.

rat mellett sem lehetne őt nem „unromantikus“-nak mondani.

„Ó, bocsnat nagysád — Barna Gyula ur nem található itt, engem ide rendelt?”

Margitnak elélt a lélegzete. Az ő „nem“ szava formailag elutasításképp hangzott.

„Ó, akkor ajánlom magamat — bocsnat a háborgatásért,“ mondta az idegen és eltávozott.

Margit szóltanul mereszté utána szeméit. Oly gyorsan, minden küzdelem nélkül mondott le X Y Z-ről? Vonásai oly világosan elárulák az elszörnyedést, melyet érzett. E pillanattól fogva gyűlölt minden romantikát.

„Nos, kincsed eltávozott?“ kérdé Gyula a bokorból előlépve.

„Óh,“ — Margit egészen megrázkódott — Gyula, valami szivességet kell velem tenned, megteszed!“

„Ha egy csókkal megfizeted!“

„A mivel akarod, hanem szerezd vissza leveleimet, a melyeket balgán neki irtam.“

A mivel akarom? Hm! Már tudtam persze, hogy mit akarok. —

„A leveleket, a leveleket!“ emlékezteté Margit és Gyula felemelkedett: „Jó! Fél óra múlva itt leszek. Megvársz itt engem?“

„Meg, meg, minden bizonynyal! Siess csak!“

A mint Gyula eltávozott, Margit a leg-

kinosabb zavarban volt. Hová vezette őt a „romantikus bódulása?“ E pillanatban oly nevelésének tűnt fel önmaga előtt és az a szerelmes tarfej, az a borzas vörös szakállu neki oly szerelemtől égő leveleket irt! Ő meg válaszolt neki és még sovárgott, hogy őt láthassa!

Csak egyen csodálkozott. Az érdeklődés hiányán, melyet az az ur mutatott. S minél inkább elmélkedett, annál inkább feltűnt ez neki. Már az csak mégis természetes lett volna, ha Margitot megszólította volna. — De nem szólt semmit ama, nagy bátyjára vonatkozó, rövid kérdés kivételével. Igen, minél inkább latolgatta a helyzetet, annál érthetlenebb volt előtte.

Ekkor Gyula már visszatért. Oly gyorsan? Hisz alig 5 percig volt oda. Az idegent ennyi idő alatt még csak meg sem találhatta.

„Nos?“

„Nos; hugocskám?“ viszonzá Gyula jókedvűen. „Itt vagyok, jutalmamat várom!“

„Jutalmadat?“

„Ó, igazán rossz emlékező tehetséged van! Megigérted, hogy a leveleket egy felvétel alatt visszaszerzem.“

„Elfelejtettem!“

„En nem. Tehát — a esókomat!“

„De Gyula — — — hol vannak a levelek?“

„Itt vannak!“

És valóban ott voltak, egy, kettő, három, négy — mind az őt, mind, a melyeket Margit balga „romantikus szeszély“-ből annak tarfejének irt.

„Gyula,“ kezdé Margit siró hangon. „Te kinevetsz engem. — — —“

„Van eszemben!“

„Mégis, mégis! Csak sejtettem volna — ah! Ki gondolta volna, hogy ily szörnyeteg rejtőzik az X Y Z betűk mögé!“

Gyula nevetett.

„Szörnyeteg? Hm! Kikérem magamnak!“

„Gyula!“

„Igen — nézz meg jól! És azután — én nem tudom, mért nem vágyódtál egyszer engem is látni?“

Szóltanul mereszté rá Margit szeméit.

„Az a férfi ott? — — —“

„Ó csak eszköz volt és utazó egy ismerős hazhoz. Az X Y Z. én voltam!“

Három hónapra rá Margit és Gyula egy pár voltak. Margit többé sohasem volt romantikus. — Most négy egészséges gyerek anyja.

Innocent.

A vincellér, a ki a szőlőtermést must korában is szereti, hogy vágva kielégítse, felbontotta a présház tetejét s az így nyert nyíláson egy héberrel és sok üveggel leutazott a pincebe. De megjárta s csaknem áldozata lett szenvedélyének. A must javában forrott s a kiömlő szénasav, mielőtt héberhez foghatott volna, elkábitotta a tolvajt elannyira, hogy eszméletét veszítve összerogyott. Ketszégbeesett kiabálására sokan jöttek össze, de nem lehetett rajta segíteni, mert a présház nyíláson lehetetlen volt megmenteni. Végre a szőlőtulajdonosért mentek, a ki felnyitván a présházat, orvosi és rendőri segédlet mellett emelte ki a vérében fekvő már már élettelen tolvajt. A megsértült vincellért 3 napig ápolták a kórházban a míg magához jött, megfogadván hogy többet mustot sohasem fog lopni, mert az akkor is veszedelmes ha nem issza az ember. Ellenben az élvezetet szerző bor lopásról nem nyilatkozott.

— „Uj Idők“ Amióta Herceg Ferencnek ez a képes hetilapja megindult, az egész művelt magyar társaság, mind a magyar családok köré csoportosultak. Művészi képek, társadalmi és szépirodalmi cikkeik, elbeszélések, versek és regények gazdag tárháza minden egyes füzet, egy-egy száma valódi irodalmi és művészi esemény. Nincs magyar író meg magyar művész, aki kívül állna az „Uj Idők“ munkatársainak gárdáján. A szerkesztő Herceg Ferenc, az ő munkatársaival, Bródy Sándorral és Mikszáth Kálmánnal együtt azon van, hogy újabb s újabb meglepetéseket szerezzen az irodalmat és művészetet szerető magyar közönségnek. „Uj Idők“ fényes sikerei hozzája vonzották az egész magyarság művelt osztályait s így lehetővé tették, hogy az „Uj Idők“ hetenkint egyre díszesebb, gazdagabb tartalommal a mi újságírói munkánkban eddig ismeretlen fényes kiállításban jelenjen meg. A közönség méltán sorakozik Herceg Ferenc e pompás folyóirata köré, még a gazdag kalföldi folyóiratok sem nyújthatnak neki külön dolgokat. Az „Uj Idők“ bármely számából meggyőződhetik mindenki ez állítás igazságról. Ilyen mutatványszámokat kérésre ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest, Andrassy-ut 10. szám), ahova az előfizetési pénzek (félévre 4 frt, negyedévre 2 frt) is küldendők. Az évnegyed folyamában meg fog jelenni az az önálló művészi becsű kettős Munkácsy-füzet, melyet az „Uj Idők“-nek minden előfizetője ingyen kap. Első méltó ismertetése lesz az nagy művésznők alkotásainak, annál is érdekesebb és becsesebb, mivel sok olyan képe és rajza lesz benne, amelyet eddig senki sem ismert. Ezt a füzetet minden külön díj felszámítása nélkül kapja meg házhöz állítva minden előfizető.

Csarnok.

Pusztán áll már . . .

Pusztán áll már a rózsató.
Ködös, hideg őszi szellő
Szép virágát s leveleit
Olyan messze elhordja.
S mély vadonban sötét éjjel
Elsárguló falevellel
Szomoruan takarja.

Szívem is oly kopáron áll.
Mindem benne olyan sivár.
Szép virága — boldogságom —
Nem jó újra sohasem.
Csalfa lányka messze vitte,
Hű csak egy maradt — tövise —
Boldogtalan szerelmem.

Baranyay János.

Szárnyszegetten.

Ott jártam künn, falunk alatt az ér partján.

Sárguló selyem gyepegyon hervadó virágok bolongattak a hűvös, esti szellőben.

A hold a mint végig feküdt a locsogó habokon, ide-oda himbalózdott, mintha tündérek országutja volna, mely átsiklik messze túl a szürkés kékségbe, hol a határ ege ráborul a szunnyadó világra.

S olyankor oda ülök az ér partjára szárnyszegetten; titkos bú, titkos bánat és a reménytelenség űz oda emléked után elvergődő lélekkel, mint a szárnyszegett madár.

Aztán kisirom magamat ott, hol nem látnak, hol nincs sem irigy, sem körörvendő szem, csak az éj mélyén pislogócsillagtábor. Minek is van szív. Érzelem és kedély, ezer

nyugtalanlás és örök békétlenség széles világa egy kebelben.

Milyen jó volna az örök oktalanság, csendes butaság! Kinzó gyönyör fojtott bánat vágyak és hű remények nélkül.

Ha az ember olyan lehetne, mint a falevél örök élettől, örök föltámadással! Minden évszak meghozná virágát, rügyét, a tavasz a gyermekség korát; örömet a nyár szerelem gyümölcsét.

És akkor nem hullna köny, nem volna sir, tenger sirja a temetőnek, hol elveszett emberek pihennek edes nyugalma nélkül az örömtelen világnak.

Mert rosszak vagytok ti emberek nagy részt.

Tettetés és képmutatás a legfőbb kincsetek! Szemben barátok, hát meggett ellenségek gyilkos boszúállók, minő csak ember lehet, kivél szemben nincs védelem mint a pusztában bömbölő oroszlan, az ég villáma ellen.

Azért vagy ritka emberi jóság, ritkább mint az égi szivárvány s becses és hámulandó, kinek osztályrészt jutattja a sors.

Azért szeretlek természet nagyon, mert minden igaz színdelen. Igaz a forró napsugár, igaz a bágyadt hold, igaz a zöld mezo, a virágillat és a tövised is egyaránt.

És igaz vagy te is jóságos lélek: szerencsés halandó még az is, ki boldogtalanul imád és reménytelenül szeret.

Mint az üldözött vad éltető, mentő sűrűje az erdő, olyan menedékhely szíved szeretete, lelked jósága.

És mégisbánt a világ. Mintha közös kincse volna mint a napsugár, bánt, hogy jobb vagy, mint az egész világ maga.

És én áldom lépteid nyomát, álmatlan éjjeleim részese, boldog-boldogtalanságom kincse. Ugy beszélnek rólad mintha részted volna a beszéltetésről.

Mintha titkolt érzés nyilvános beszéd-tárgyát lehetne, mintha az érzelem közös prédája lehetne a világ nyelvének.

Ha ugyan van világ és a világnak szája és joga a megítélésnek.

Azért futok az emberek ejől hozzád szabad természet; öld végtelenségen kipihenem azt, mit nem nyújt csak nyugalom és meglegedés. A föld munkásai ott izzadnak a delelő napon és én még nem hallottam panaszt a szájon és kivánságot a szívben náluk.

Sem az utszélnek, sem a viragnak nincs kivánsága, még a varjúkárógás is öröm benned, természet igazsága és jósága. Azt mondják, hogy a hattyúnak is van egyszerű szólása, a mikor haldoklik; hát én is haldoklom, haldoklom szíved, némaságom oda viszem a sirba, hol nem fáj az a kis husdarab, melyel, dolog a kebelben.

Elviszem magammal magamat is és mindent. Nekem is van részem hozzá, hogy eltemessenek mint a leggazdagabb embert. És én felettem is elsír majd az esti szellő és tavasz évadján a nyiló ibolya.

Aztán majd eljön a tél is, csak én nem feledek el soha. Ha látsz könnyező csillagot az égen az én leszek, ha hallok a siró hattyu dalát, az is én vagyok és ha végig repül a bánatos szél a pusztán hidegen, ridegen, abban is a lelkem fog repülni.

Eszembe jut az ér a falu végén, kimegyek oda bucsut venni leborulok a földre nyomdokodba.

Künn sir a szellő, bennem dul, dul az indulat! Egy két jó barát biztat, hogy elj! . . .

Mert nincs olyan pusztá inség, hol magának benne, a halandó gyarló ember zöld virágot ne lelne.

Szívemben van az emléked, te vagy életem, álomom, virágom.

Lekönyöklök és elgondolkozom hozzád, rólad. Áldjon meg az isten, mert engem kimárnak az emberek.

Tudom azt is mért? Nem leszek utjokba, hanem teremtek egy új és szebb jövőt, elmegyek utánad, hogy szeresselek . . .

És elmentem utánad. Szerettek és te is olyan voltál mint a többi . . .

Frank Zoltán.

Vetőmagvak.

(Mauthner Ödön tudósítása.)

Vörös löhere. Jóllehet, hogy az Amerikából érkező tudósítások a tavalinál szekebb termést jeleznek, mégis majdnem mindenikök az árak hanyatlását mutatja. Itt tehát ellenmondás forog fenn, mely azt sejteti, hogy annak az állítólagos szük terméknek dacára, ismét tetemes mennyiségű amerikai áru fog az európai piacra készülni. Az árak hanyatlása az európai eredeti loherére sem marad behatás nélkül, mindazonáltal szép szín és nagyszemű magyar loherének ára változatlanul szilárdan artja magát és a szerint, hogy milyen s egy a belföldi forgalomban, valamint a kivételre is 38—45 frtnyi árbán könnyen elkel.

Lucerna: Az a kevés, a mit kínáltak, nagyobbára alárendelt minőségű, ennek folytán egészen jel ntékelen volt a forgalom.

Baltacimnek volt kereslete és jobb árak mellett elárúsítható.

87. szám. tk. 1897.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy özvegy Gál Józsefné szül. Pápai Katalin végrehajtatónak, Gal Sándorné szül. Berk Anna végrehajtatást szenvedő elleni 18 frt 2 kr. tőke es jár. iránti végrehajtatási ügyében a kaposvári kir. törvényszék, a csurgói kir. jbiróság területen levő Csurgó községben fekvő — Berk Anna férj. Gal Sándornénak a csurgói 1534. sztkjvben A + 254 hrsz. a. foglalt birtok testbeni 12-ed közös tulajdoni jutalekára 832 frtban megállapított kikiáltási árbán az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1897. évi október hó 21-én d. e. 10 órakor Csurgó községhezánál dr. Nagy Sándor ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % vagy készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított vagy az 1881. november hó 1-én 3333. I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1897. évi január hó 11-én a kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.

Péterffy kir. aljbíró helyett

HOCHREITER LÁSZLÓ kir. aljbíró.

1111. sz. v. 1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bír. végrehajtó az 1881. év LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. járásbiróság által 6741.1897. számú végzéssel a csurgói takarékpénztár végrehajtható javára Skopál Elek és társ. inkei lakosok ellen 400 frt. tőkekövetelés es járuléka, erejéig elrendelt kielégítési végrehajtatás alkalmával bíróság lefoglalt és 1270 frtra becsült szarvasmarhák, gazdasági gépekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínén, vagyis Inken alperesek lakásán leendő eszközzésére

1897. évi november hó 4-én d. u. 2 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 10. §-a értelmében a legtöbbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára készpénzben, illetve az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Egyuttal az 1881. évi LX. t. cz. 111. rendeletéhez képest felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtható követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alulírt bír. végrehajtatónak egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentsek.

Kelt Csurgón, 1897. év október hó 14-ik napján.

CIFFRAY KÁLMÁN
kir. bír. végrehajtó.

1—1